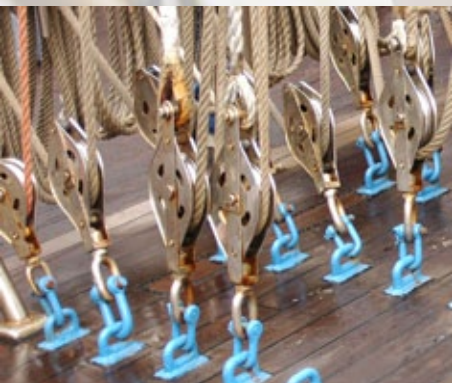

SAIL 2005

Ik woon in Amsterdam, en daar krioelt het natuurlijk van de foto-opportunities: de grachtengordel is vlakbij, in de Jordaan hangt er altijd wel iemand fotogeniek uit het raam te gluren, en de Albert Cuyp markt gaat ook al 100 jaar mee. Daarbij trekken er ook nog zaken als 'Gay-parades', Uitmarkt, Grachtenconcerten en ander 'cultureel verantwoord spul' langs. Maar meestal zit ik dan veilig in een stukje parkachtig-groen naar een bloemetje te turen, en weet ik dit soort zaken geheel en al te missen.

Uitzondering op dit alles is echter het SAIL-evenement van dit jaar. Ik ben er op een sputterende, druppelende avond geweest, op zo'n avond dat de bloemetjes de kopjes laten hangen, en verstandige mensen besluiten binnen te blijven.

Sail was dus verhoudingsgewijs nogal rustig toen ik er was. Heerlijk! Eindelijk lukte het ook mij eens wat meer te zien dan de achterhoofden en rugzakken van heel veel onbekende mensen. Eindelijk kon dan ook ik eens op een dek van een onwijs te groot zeilschip klimmen. Gaaf! Wat zijn houten dekken toch mooi. Wat heb ik kilometers aan touw mogen bekijken, en wat zijn de formaten van katrollen, haken, ogen en lussen toch absurd groot. Wat een kracht er toch uit formaat kan spreken! Mooi hoor, die schepen 'van vroeger', waar je de techniek zichtbaar ziet worden met zeildoek, touw, en hout. Haast begrijpelijk vernuft, maar dan zo verward in zichzelf, dat je haast niet snapt, hoe tussen al dat touw en houtwerk, dat zeildoek nog tot zeil kan uitrollen...